Budapest, 1911. december 18.

Apja hivatásos katona, majd magántisztviselő volt. A budapesti Piarista Gimnáziumban tett érettségi után beiratkozott a József Nádor Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetemre, ahol 1942-ben nyert gépészmérnöki diplomát. Katonai szolgálatot 1939 és 1944 között teljesített az 1. számú Önálló Utász zászlóaljnál, mint honvéd. 1939 és 1945 között dolgozott a Magyar Lengyel Kereskedelmi Kamaránál, a Magyar–Lengyel Menekültügyi Bizottságban, a Magyar Cukoripari Igazgatóság titkárságán, a VIS Villamossági Gépgyárban és az Első Magyar Gazdasági Gépgyárban. A Nemzeti Parasztpártnak 1945-től 1947-ig tagja, a párt ipari kabinetjének vezetője, részt vett a miniszteri illetve államtitkári tanács munkájában. Az Iparügyi Minisztérium államtitkára. Politikai okokból a szociáldemokrata Bán Antal miniszter 1947 elején felfüggesztette állásából. Ügyének rendezésére a Parasztpárt Végrehajtó Bizottsága 1947. április 18-i döntése alapján felajánlotta, hogy lemondatja tisztségéről, ha Bán Antal – egyéb feltételek mellett – a Nehézipari Központnál állást biztosít számára. Végül a Miniszteri Bizottság és a Közigazgatási Bíróság helyezte vissza tisztségébe és jogaiba, majd 1948-ban saját kérésére nyugdíjazták. A következő két évben magánmérnöki gyakorlatot folytatott, 1950-től az IPARTERV-nél, 1958 és 1971 között az ALUTRÖSZT-nél, majd 1983-as nyugdíjazásáig a Szilikátipari Központi Kutató- és Tervező Intézetben főmérnökként dolgozott.